

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De morte Cunonis de Malburg monachi in Claustro, c. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

CVno magnus dominus castri de Malburg, vir potens & diues in seculo, tam valens in militia, ne dicam in malitia, quam vigeus in prudentia seculari, ante finem vitæ in saepe fato Claustro habitum suscepit regularem: & quia temporis longinquitate nõ poterat, morum probitate dies suos dimidiare satagebat, vbi aded profecit, quod consummatus in breui, expleuit tempora multa: placita enim erat Deo anima illius. Vnde & qui vocauerat eum ad suum seruitium, non solum præstitit ei veniam delictorum, sed & in tali ordine præcognitum ei fecit finem suum. Habebat conuentus dextrarium pulcherrimũ, quem equaricia suo propter scetũ nobile deputauerat: quẽ cũ vir nobilis Henricus de Hsenburg concupisceret, neque precio habere posset, hoc actum est, vt absconscẽ subtractus ei transmitteretur: quem cũ minimẽ redderet, missus est prædictus Cuno, qui eidem Henrico fuerat in seculo amicissimus: & cũ nihil proficeret, videns hominẽ obstinatum irruente in se, vt potest paruit, spiritu Dei, ad diuinũ eum iudicium appellauit, diem ei præfigens. Quid plura? Henricus appellationem contempsit, & Cuno domum rediens, omnibus modis, quibus potuit, ad eundem diem se præparauit, dicebat igitur Abbati: Domine sexta feria crucem accepi, sexta feria transfretani, feria sexta in capella mea me vobis tradidi, sexta feria habitum indui regularem, Deus sexta feria laborum meorum mihi restituet mercedem. Expletis verò iam tribus annis in sancta conuersatione, febre correptus est, visitatus ab amicis, se dixit tertia die moriturũ. Illi autẽ recedere volebant, eo quod leuis esset eius infirmitas, & nulla adhuc signa mortis apparerẽt, sed ipse rogabat, ne solennitari suæ deessent. Et factum est vt moreretur die tertio, hoc est, in vigilia sancti Iacobi, sicut ipse prædixerat. Eo sanè tempore erat mulier obsessa in villa Meyne, quæ hora mortis eiusdem Cunonis liberata est, & venit ad sacerdotem suum, dicẽs demonẽ exille: post paululum verò rediens diabolus, grauius vexare miseram

Sap. 4.

miseram

miseram cœpit: adducta est igitur ad sacerdotem, quæ
 quasi concionando cum diabolo cœpit interrogare
 eum, & dicere: Miser tu exieras? Ita est, inquit. Et vbi,
 ait, fuisti infelix? Ad quod diabolus: Cuno ibi super
 martam jacebat, & debebat mori, ad cuius transitum
 festinantes, penè quindecim milia sociorum meorum
 cum maximo tripudio hîc transibant; & videbar mihi
 nunquam gaudium aliquod habiturus, nisi iuissem
 cum eis. Sciens autem vas istud mihi traditum me
 amittere non posse, reliqui illud ad tempus, & iui cū
 eis. Dixit quæ sacerdos: Quid actum est ibi? Respondit
 diabolus: Superuenerunt maledicti confurati illi, &
 circumstantes cadauer, ita validè populari cœperunt,
 quòd nullus nostrum propiùs accedere ausus fuit. Di-
 xit iterum sacerdos: Et vbi deuenit anima? Respondit
 diabolus: Ad pedes altissimi; & videte boni homines,
 quanta nobis iniuria sit illata; homo iste nobis ser-
 uierat plus quàm quadraginta annis, ad omnem vo-
 luntatem nostram nocte ac die paratissimus, & modò
 tribus annis tantùm alteri seruiuit domino, & ille no-
 bis abstulit eum. Cùm igitur nobis anima auferretur,
 furore commoti, in inuicè tota debacchatione gra-
 sati sumus, & ego modò non habeo vbi me vindicem,
 nisi in hoc vasculo, quod mihi traditum est. Trāfactis
 autem paucis diebus, postquam res præmissa cōperta
 est in Claustro, Herwicus quidam monachus per par-
 tes illas transitum habebat, qui sciens quia diabolus
 mendax est & pater mendacij, experiri voluit huius
 rei veritatem. Diuertēs igitur ad obsessam mulierem,
 indicium quo credi posset quæ fuit à dæmone. At ille
 primò noluit confiteri, sed à monacho iuramentis
 constrictus, dixit: Quia Abbatulus tuus manum mo-
 rientis in manu sua tenuit: cuius rei monachus ille
 conscius, aliis eius verbis credi posse consensit. Hen-
 ricus verò de Isenburch audiens eum præfixo die de-
 functum, pelli suæ valde pertimuit, & cum multa fe-
 stinatione ad Claustrum veniens, dextrarium super-
 bè retentum, nudis pedibus, manu propria, ad defun-
 cti sepulchrum adduxit, pœnitentiam agens apud il-
 lum.

Joan. 3.

lum. Hæc mihi de obitu monachorum Clauftrenfium comperta funt. APOLLONIVS: Si dæmones electis in morte fic funt importuni, quid fit de reprobis, quorū peccata fanctorum Angelorum impediunt præfidia? CÆSARIVS: De hoc fatis dicturus fum in fequentibus, Mors Cunonis aliorum militum obitus ad memoriã mihi reuocat, qui malè quidem vixerunt, fed felici fine decefferunt.

CAPVT XVIII.

ERat quidam miles in Saxonia, Ludolphus nomine, fed tyrannus actione; hic cum die quadam vestibis nouis atque fcarlatis indutus in via equitaret, ruficum cum curru obuium habuit, cuius cum vefimenta ex rotarum impulfu luto afpergerentur, ipfe, vtpote miles fuperbus, commotus valde, extracto gladio, homini pedem amputauit; qui poftea, Deo miferante, de peccatis fuis dolens, in domo ordinis noftri, quæ Porta vocatur, factus eft monachus. Non multo poft, in grauem infirmitatem incidens, cum quotidie à fe mala commiffa deplangeret, & maximè abfciffionem iam dicti pedis, infirmario fe confofanti refpondit: Non potero confofari, nifi videro figna Iob in corpore meo. Et ecce poft dies paucos cicatricem, inftar fili coccinei, contemplatus eft circa talum fuum in eodem pede & in eodem loco, vbi rufico pedem truncauerat, qui paulatim cœpit computrefcere, ita vt vermes de eo fcaturirent. Tunc repletus gaudio ait; Modò de venia fpero, quia video figna Iob in corpore meo, ficque in multa cordis contritione atque gratiarum actione, inualefcete morbo, fpiritum reddidit. Hæc mihi relata funt ab Abbate Liuoniæ, qui filius eft domus fupradictæ.

CAPVT XIX.

ALterius cuiufdam militis mortem valde pretiofam retulit mihi Adam monachus de Luccka, cuius in fuperioribus memini. Erat, inquit, in Saxonia miles quidã Alardus nomine, qui vir fuerat tantę probitatis, vt in primo torneamento, in quo miles factus eft, manu propria quatuordecim dextra-

rios